

roage pentru el, iar nu să-l zorească. Rugăciunea care se face cu durere aduce rezultate eficiente. Dacă și după aceasta copilul va face vreo greșală gravă, atunci părinții să intervină, dar cu grijă. Însă de nu este serioasă, să o treacă puțin cu vederea, pentru a nu-l irita pe copil

și astfel să-i înrăutățească situația sa, îndepărtându-l cu totul de ei. Să se roage lui Hristos și Maicii Domnului să-l ocrotească.

Sursa: Cuviosul Paisie Aghioritul, Cuvinte duhovnicești, Vol. IV, Viața de familie, Editura Evanghелиsmos, București, 2003, pp. 112-113 via Doxologia

Tu ne ești singura nădejde de mântuire.
În atâta minciună, Tu ești adevărul.
Tu ești Bucuria, în atâta tristețe.
Tu ești scăparea noastră de mulțimea păcatelor.
Tu ești Pacea, într-o lume atât de zburciunată.
Slavă îndelung răbdării și bunăvoinței Tale, Doamne. Amin.

(AUTOR: PĂRINTELE EFREM FILOTHEITUL)

PROGRAMUL LITURGIC

- **Duminică: 06 iulie**
08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Duminica a IV-a după Rusalii (Vindecarea slugii sutașului)*
→ *Sfântul Cuvios Sisoe cel Mare; Sfânta Muceniță Lucia din Roma; Sfântul Sfințit Mucenic Astie, episcopul Airahiei*

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

„Avem un Dumnezeu atât de bogat, cu un atât de mare Har,
iar noi trăim atât de sărăcăcios... Ne întristăm din te miri ce. E mare păcat!
Ar trebui să fim neîncetat bucuroși. Ar trebui ca viața noastră să fie neîncetat, zi de zi,
o uimire. Nu există zi în care Dumnezeu să nu ne dea o nouă simțire a vieții veșnice!”
(Părintele Sofronie, Știu un om în Hristos, p.401)

♦ Nr. 78 / 29 iunie 2014 ♦

ARHIM. EMILIANOS
SIMONOPETRUL

FII ATENT, SĂ TE ASCUNZI!
SĂ AI O VIAȚĂ ASCUNSĂ!

Îmbrățișează-L însă pe Hristos, zice Sfântul Isihie, pentru că numai El știe inima ta. Lasă-le pe toate câte le faci tu, ca să-l arăți, chipurile, că-L iubești. În mișcarea, activitatea, în osteneala existenței tale, Hristos este singurul care știe inima ta. Dar aude doar strigătul inimii care Îi cheamă numele (cine rostește rugăciunea inimii).

Nu-L putem înșela pe Dumnezeu, pentru că El ne cunoaște. După ce Sfântul ne-a sfătuit să nu ne înșelăm cu cele despre Dumnezeu și să credem că sunt lucruri care ne vor aduce în comuniune cu El, acum adaugă un element nou, foarte

important: „sufletul încearcă în tot felul să ascundă de toți oamenii dulceața lui și lupta dinlăuntru”.

Fii atent, să te ascunzi! Sufletul tău să încerce neîncetat și în tot felul să se ascundă de toți oamenii, ca ceilalți să nu-și dea seama de lupta ta duhovnicească, de ce câștigi și de ce pierzi.

Să nu crezi că trebuie să-ți deschizi inima înaintea fiecăruia și să-i spui trăirile tale.

Să treci printre oameni neobservat, pentru că altfel le pierzi pe toate. Omul care trece neobservat poate înainta în calea sa.

Când iudeii au vrut să-L arunce pe Hristos de pe sprânceana muntelui, El le-a scăpat, nu S-a făcut nevăzut, ci a pășit printre ei, fără să dea semne ale prezenței Sale (Lc.4, 28-30). În acel moment, nici minuni nu a făcut, nici prorocii. A plecat pe ascuns.

Tot așa și noi să trecem neobservați printre oameni. Viața noastră să rămână neobservată, iar dulceața, adică darurile pe care ni le face Dumnezeu, și lupta dinlăuntru, truda și osteneala lăuntrică, să rămână neobservate chiar și de către noi înșine.

Această luptă dinlăuntru ascunde-o, pentru că atunci când celălalt își dă seama de ea, și mai ales vrăjmașul, îți va aduce ispită. Așadar, să

ascunzi înțeleșurile duhovnicești și bucuriile pe care le are inima ta și să le spui numai starețului tău. Iar dacă el îți spune să le descoperi și altuia, atunci spune-le.

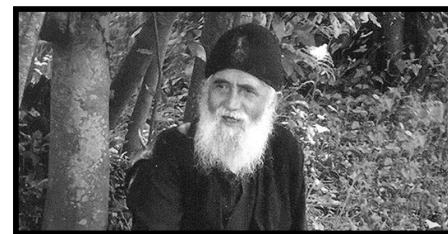
Să ai o viață ascunsă! Lupta lăuntrică, tainică, privirea atentă, pe care o azvârle rugăciunea „Doamne, Iisus Hristoase, miluiește-mă!”, sunt războiul nevăzut, pe care-l descrie Sfântul Nicodim Aghioritul. Dacă însă nu te îngrijești în tot chipul să te ascunzi de oameni, n-ai făcut nimic. Îți spune celălalt ceva, iar tu ceri explicații sau te împotrivești: „De ce mi-ai vorbit așa?

Sau îți cere fratele tău ceva, iar tu te revolți sau te jenezi. Ce descoperi atunci? Că nu ai luptă lăuntrică. Lupta este înăuntru sau în afară. Nu se poate să fie și afară, și înăuntru. Isihia exterioară este strălucirea celei lăuntrice. Dacă ai luptă exterioară înseamnă că înlăuntru tău ești gol.

Cine duce o luptă lăuntrică este izbăvit de împotriviri, contraziceri, dureri, revoltări, murmure, micimi de suflet, lingușiri. Are grijă numai să fie în pace cu toți, să le spună tuturor „da”, să nu fie o problemă pentru nimeni, să vorbească foarte frumos, să-l primească și să-l accepte pe celălalt, astfel încât nimeni să nu-i facă greutăți în viața lui.

Când ai un cățel care latră la tine, îi dai un os ca să nu te mai fugărească. Același lucru e valabil pentru tot omul: noi ni-l facem vrăjmaș, noi ni-l facem prieten. Așadar, atunci când am trecut de această luptă precopilărească, trecem apoi la cea copilărească, la nevoința trezviei, în timpul căreia facem cunoștință cu lupta lăuntrică. Lupta lăuntrică nu o descoperim altora, fiindcă astfel vom găsi dușmani.

Sursa: Sfântul ISIHIE – Cuvânt despre trezvie – Arhim. Emilianos Simonopetrulul – Editura Sf. Nectarie

CUVIOSUL PAISIE AGHIORITUL

ATITUDINEA PĂRINȚILOR
ÎN FAȚA CĂDERILOR COPIILOR

**Părinte, ce trebuie să facă părinții
atunci când copilul pleacă de
acasă?**

Să încerce să păstreze o cât de mică legătură cu el, astfel încât atunci când își va reveni, să se poată întoarce acasă. Să-i vorbească cu bunătate, să-i creeze probleme de conștiință pentru a-l ajuta. Dacă, de pildă, copilul umblă noaptea, atunci mama lui să-i spună: „Copilașul meu, ascultă-mă puțin! Dacă tu ai fost în locul meu și copiii tăi s-ar fi întors acasă noaptea târziu, nu te-ai fi neliniștit?”.

Chiar și cea mai gravă cădere a copiilor nu trebuie să-i ducă la deznădejde pe părinți, pentru că în vremurile noastre păcatul a devenit modă. Să aibă întotdeauna în vedere și următorul lucru: copiii din ziua de azi vor avea și unele circumstanțe atenuante pentru neorânduilele pe care le fac. Nota șapte la purtare din vremea de astăzi are valoarea lui zece, lui „foarte bine” din vremea noastră. Firește, părinții vor încerca să-i ajute pe copiii lor, însă fără a se neliniști peste măsură, deoarece mai târziu le va veni mintea la cap. Acum se poate ca ei să nu-și dea seama de ceea ce este bine, pentru că mintea lor nu s-a maturizat încă, ci le este tulbure, nu au limpezimea mintii pentru a distinge primejdia prin care trec și vătămarea ireparabilă pe care o pot suferi.

Este bine ca părinții să arate copilului lor că se mângâie pentru neorânduilele pe care le face și să se